

vel ikke forefaldet noget af Interesse? Forresten var der jo Aftenmøde.

»Ja, jeg havde tænkt at gaa derhen,« sagde hun. »Men der sker vel ingenting. Det er jo bare for at faa Finansloven færdig.«

»Og om Ministerudnævnelser har du stadig ikke hørt noget nærmere? Det er ogsaa ligemeget. Jeg er ikke i Tvivl om, at det bliver Provsten. Tyrstrup vil engang vise sig som Helt. Han tør ikke andet for Gjørup. Og han har jo desuden et helt Helvede af Præster i sin Slægt. — Men hvad er der? Du sidder saa urolig. Veed du noget alligevel?«

»Nu skal du ikke spørge, Ven! Nu skal du sove.«

»Slidder-Sladder! Har du hørt noget, saa ud med Sproget! Sid ikke der, som om du havde Mavepine. Hvad skal de pjattede Narrestreger til?«

Hun kunde ikke slippe. Hans Tone blev tilsidst saa ophidset og grov, at hun maatte fortælle ham, hvad Direktør Zaun havde meddelt hende om sit Besøg hos Ministerchefen.

Efterretningen gjorde Enslev tavs. Hans blyfarvede Ansigt med det hvide Fuldskæg stivnede i et livløst Udtryk, der forskrækkede hans Veninde. Skønt han havde været fuldkommen forberedt, følte han det alligevel et Øjeblik, som om Verdensløbet standsede. Det var første Gang i mange Aar, at man